

قانون تامین زنان و کودکان بی سرپرست (۱۳۷۱)

ماده ۱ - به پیروی از تعالیم عالییه اسلام در جهت حفظ شئون و حقوق اجتماعی زن و کودک بی سرپرست و زدودن آثار فقر از جامعه اسلامی و به منظور اجرای قسمتی از اصل بیست و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، زنان و کودکان بی سرپرستی که تحت پوشش قوانین حمایتی دیگری نیستند از حمایت های مقرر در این قانون بهره مند خواهند شد.

ماده ۲ - مشمولان این قانون عبارتند از :

۱ - زنان بیوه - بیوه به زنانی اطلاق می شود که به عقد ازدواج (دائم یا منقطع) درآمده و سپس به یکی از دلایل طلاق ، فوت شوهر ، فسخ عقد ، صدور حکم موت فرضی ، بذل مدت و یا انقضای مدت در نکاح منقطع ، شوهر خود را از دست داده باشند .

۲ - زنان پیر و سالخورده - زنان بی سرپرست و مسنی هستند که قادر به تامین معاش خود نباشند.

۳ - سایر زنان و دختران بی سرپرست - به زنان و دخترانی اطلاق می شود که بنا به عللی از قبیل : مفقودالاثرف شدن یا ازکارافتادگی سرپرست ، به طور دائم یا موقت بدون سرپرست (نان آور) می مانند .

۴ - کودکان بی سرپرست - به کودکانی اطلاق می شود که بنا به هر علت و به طور دائم یا موقت ، سرپرست خود را از دست داده باشند .

تبصره ۱ - پسران موضوع بند ۴ این ماده تا رسیدن به حداقل سن قانونی (مندرج در قانون کار) و دختران تا زمانی که ازدواج نمایند مشمول این قانون باقی خواهند ماند مگر این که تحت سرپرستی قرار گیرند یا به نحوی تمکن مالی بیابند .

تبصره ۲ - پسرانی که ادامه تحصیل دهند به شرط وجود اعتبار تا پایان تحصیل مشمول مفاد این قانون می باشند .

ماده ۳ - زنان و کودکان بی سرپرست که به هر نحو از مستمری های بازنشستگی ، ازکارافتادگی و بازماندگان بهره مند می شوند و یا از تمکن مالی برخوردار باشند از شمول مقررات این قانون خارج هستند .

ماده ۴ - حمایت های موضوع این قانون عبارتند از :

۱ - حمایت های مالی شامل تهیه وسایل و امکانات خودکفایی یا مقرری نقدی و غیر نقدی به صورت نوبتی یا مستمر .

۲ - حمایت های فرهنگی ، اجتماعی شامل ارائه خدماتی نظیر خدمات آموزشی (تحصیلی) ، تربیتی ، کاریابی ، آموزش حرفه و فن جهت ایجاد اشتغال ، خدمات مشاوره ای و مددکاری جهت رفع مسایل و مشکلات زندگی مشمولان و به وجود آوردن زمینه ازدواج و تشکیل خانواده .

۳ - نگهداری روزانه یا شبانه روزی کودکان و زنان سالمند بی‌سرپرست در واحدهای بهزیستی یا واگذاری سرپرستی و نگهداری این گونه کودکان و زنان به افراد واجد شرایط .

تبصره - کلیه مشمولان واجد شرایط که از سلامتی جسمی و روانی برخوردارند به تشخیص مددکاران ذیربط، جهت شرکت در دوره های آموزش حرفه‌ای و کاریابی معرفی می‌شوند .

ماده ۵ - میزان و مدت پرداخت مقرری ماهیانه طبق آیین نامه‌ای تعیین می‌گردد که بنا به پیشنهاد سازمان بهزیستی کشور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید .

تبصره - پرداخت مقرری نقدی و غیر نقدی تا احراز موارد مندرج در ماده (۶) این قانون ادامه خواهد یافت .

ماده ۶ - در موارد زیر مقرری مشمولان قطع خواهد شد .

۱ - در صورت ازدواج ، رجوع یا تحت تکفل قرار گرفتن .

۲ - یافتن تمکن مالی .

۳ - خودداری از شرکت در دوره‌های آموزشی (تحصیلی) و آموزش حرفه‌ای بدون عذر موجه .

۴ - امتناع از قبول شغل مناسب پیشنهادی .

تبصره - در صورت محکومیت کیفری که منجر به بازداشت و زندان شود ، مقرری مربوط در مدت محکومیت قطع خواهد شد .

ماده ۷ - هر کس بر اساس اسناد و گواهی‌های خلاف یا با توسل به عناوین تقلبی از مزایای مقرر در این قانون به نفع خود استفاده نماید به رد عین یا معادل کمک‌های نقدی و غیر نقدی دریافتی و نیز تا دو برابر آن جریمه محکوم می‌شود و چنانچه موجبات استفاده اشخاص ثالث را من غیر حق فراهم نماید به جزای نقدی تا سه برابر مزبور محکوم خواهد شد .

تبصره ۱ - کلیه خسارات و وجوه حاصله از جرایم نقدی مقرر در این قانون جز درآمد اختصاصی سازمان بهزیستی و در یک ردیف درآمد و هزینه مستقل همه ساله در قانون بودجه منظور و طبق آیین نامه‌ای که به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید هزینه می‌گردد .

تبصره ۲ - سازمان بهزیستی می‌تواند از هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی در جهت اجرای این قانون استفاده نماید .

ماده ۸ - چنانچه مشمولان این قانون ، اشتغال ، ازدواج یا رجوع خود را مکتوم داشته و مقرری دریافت دارند ، برابر ماده ۷ این قانون مورد پیگرد قرار خواهند گرفت .

ماده ۹ - سازمان بهزیستی کشور مجری این قانون خواهد بود و موظف است آیین نامه‌های اجرایی مربوط را ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ قانون با هماهنگی کلیه نهادها و دستگاه‌های ذیربط تهیه و جهت تصویب به هیئت وزیران تقدیم نماید .

تبصره - اجرای این قانون مانع از انجام وظایف قانونی و موارد پیش بینی شده در اساسنامه کمیته امداد امام خمینی (ره) نمی‌باشد و کمیته مزبور در چارچوب وظایف قانونی خویش کماکان نسبت به ارائه خدمات مربوط ادامه خواهد داد .

ماده ۱۰ - کلیه وزارتخانه‌ها ، سازمان‌های دولتی و وابسته به دولت ، موسسات عمومی و سازمان‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام می‌باشد موظفند همکاری‌های لازم را در زمینه اجرای این قانون با سازمان بهزیستی کشور معمول دارند .

قانون فوق مشتمل بر ۱۰ ماده و ۸ تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و چهارم آبان ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۱/۸/۲۷ به تایید شورای نگهبان رسیده است .